

PAYER IMRE

Türkiz bika

Húzza nagyon. Vajon mit húz?
Mi fenét?
Türkiz bika – jáspisfényű
szekerét.

Bősz rakomány piros útnak
ridegén.
Eget karmol. Sárba ragad
szekerén.

Jó szerencse. Balszerencse.
Hite vén.
Alkonykirály hajnalt ragyog
kerekén.

Húzza nagyon. Nagyon húzza.
Mi fenét?
Türkiz bika. Fele: jáspis.
Fele: én.

Konténerből mentett dizájnok

High-techninive alterzugában
magányosan kujtorognak
adoleszensz tyúkok.
Az egykori iparármádia
vascsövei, kerekei,
óramutató káposzemei
– konténerből mentett dizájnok.
Közöttük kortyolunk finom kotyvalékokat.

Csak a decens betonpadló
– amonnan, abbóli időből – az maradt
üzenő tanúnak.

Ezt tanulta

Mosolygott hangja is a G. utcában,
 mint a hetvenes évekbeli napfény
 – a lány ígérve kérdezte fiútól
 tizenhat évükkel kacér futtában,
 kosaras, avagy a sima darab fém-
 csatos melltartó, ő melyikre dúdol.
 Ablakhomályosulttól
 rebbent iskolában mosoly-nap újra
 derűs nehézkedésű életet,
 egyenletesen élvezésűt
 ígért megint a folyosón is túlra.

De szuterénfényben, lenti teremben.
 Ahol a... – kimondhatatlan.
 Harsant Azonnal. Roham. Menthetetlen.
 Még utoljára. Még egyszerre lát.
 A saját-másik arca. Halhatatlan
 szégyen a pillanatban.
 Szemben örök lemondás. Véglet.
 Utak eltérültek. Sorstalan tér lett.

Örök szuterénnap korszakok nélkül.
 Küszöbje nem oda: ahonnan belépett.
 Soha az a nap azzal mosollyal.
 Torz, aránytalan súlytalanságban,
 tér nélküli egészben
 kapkodó rikoltáshang horpadt képek,
 zord kéjek megannyi időlommal.
 Szinte örvényszerűn törvénytörő, törvényszerűtlen,
 megszakított áramlatokkal hűlten.

És a tanulság?
 Torz észleletben sebző gondolat van.
 Ember utáni zajban.

Apokrifrészlet

Tömött villamos –
Az emberélet elfáradt kabátgomb
alásésés előtt.
Szólíts meg, Jézus,
mielőtt az ítélőszékhez érek!
Itt várom hívásod. Mondd!
Meghalok – mondja villamosra szállva,
mintegy visszafogott tompán
a koszlott arc. Homlokán véres folt.
Társa, bűnelfojtva, szinte apostoli mosollyal
biztatja, támogatja. Dehogyan halsz meg. Ül le!
Egyre többen szállnak fel a villamosvégre.
A trendruhások mereven néznek ki az ablakon.
Decensen bűnözőnek látszó pár jön.
Atlétikus férfi zárkózott vonásokkal,
szürkén használt nadrágban,
trubadúr-előzékenységgel szól
a mellette álló középkorú nőhöz,
aki, mikor leszáll a sokaság a Blahánál,
mellettem halkán-gyorsan mondja:
Kell egy csaj, fater?